03/11/2019

Ανακομιδή των λειψάνων Αγίου Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος

/ Βίοι Αγίων

Μετά την κατάπαυση των διωγμών και την επικράτηση του χριστιανισμού σ’ όλο το Ρωμαϊκό κράτος, επί Μεγάλου Κωνσταντίνου, οι χριστιανοί ανήγειραν μεγαλοπρεπή Ναό στη Λύδδα της Ιόππης, όπου μετέφεραν το ιερό λείψανο του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου για να το προσκυνούν πλέον άφοβα.

Έγιναν δε μετά την κατάθεση του ιερού λειψάνου και τα εγκαίνια του Ναού στις 3 Νοεμβρίου και από τότε κάθε χρόνο η Εκκλησία μας, τελεί κατά την ήμερα αυτή την ανακομιδή των ιερών λειψάνων του μεγαλομάρτυρα και τα εγκαίνια του Ναού του στη Λύδδα.

Ο Άγιος Γεώργιος γεννήθηκε κατά πάσα πιθανότητα στην περιοχή της Αρμενίας. Γονείς του ήταν ο Γερόντιος από την Καππαδοκία και η Πολυχρονία από την Παλαιστίνη.

Ο Άγιος έζησε στα τέλη του 3ου αιώνος μ.Χ. και αρχές του 4ου αιώνα, επί της εποχής του Αυτοκράτορα Διοκλητιανού. Σύμφωνα με την παράδοση, σε μικρή ηλικία, μετοίκησε μαζί με την μητέρα του στην Λύδδα, εξαιτίας της κοίμησης του πατέρα του.

Κατόπιν ο Άγιος Γεώργιος, κατατάχθηκε στο στρατό, όπου, διακρίθηκε για τις ικανότητες και τη γενναιότητά του, γι'αυτό και κέρδισε την εκτίμηση του Διοκλητιανού, ο οποίος και τον έχρισε Δούκα, με τον τίτλο του Κόμητος, στο τάγμα τον Ανικιώρων της αυτοκρατορικής φρουράς.

Όταν όμως ο Διοκλητιανός θέλησε να επιβάλει, ακόμη και διά της βίας, την ειδωλολατρεία και τη λατρεία του αυτοκράτορα ως Θεού, ο Άγιος Γεώργιος αντέδρασε ρωτώντας: «γιατί πρέπει να χυθεί αθώον αίμα και να επιβληθεί η λατρεία του Αυτοκράτορα;»

Και αφού είπε αυτά τα λόγια ομολόγησε την πίστη του στον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, ξενίζοντας, έτσι, όλους τους παρευρισκομένους, οι οποίοι και επιχείρησαν να τον μεταπείσουν. Ο Άγιος Γεώργιος, όμως, παρέμεινε ακλόνητος στην πίστη του Χριστού, γι'αυτό και οδηγήθηκε στο μαρτύριο, το οποίο υπέμεινε με τη βοήθεια της Χάρης του Θεού.

Ο Διοκλητιανός, λοιπόν, διέτεξε να τον ρίξουν μέσα στη φυλακή και να τον βασανίσουν. Έτσι τοποθέτησαν τα πόδια του μέσα σε ένα ξύλο και, επιπλεόν, επάνω στο στήθος του εναπόθεσαν μία μεγάλη πέτρα μέχρι την επομένη μέρα, κατά την οποία ο Διοκλητιανός προέβηκε σε ανάκριση του Γεώργιου.

Ο Διοκλητιανός στην αρχή προσπάθησε να δελεάσει τον Γεώργιο. Επειδή, όμως, δεν μπόρεσε να παρασύρει στον όλεθρο τον Γεώργιο, διέταξε όπως ο Άγιος δεθεί σε ένα μεγάλο τροχό, που ήταν γεματός με αιχμηρά σίδερα, ώστε όταν γύριζε ξέσχιζε το άγιο σώμα του Γεωργίου. Τότε, με θεία επέμβαση, λύθηκε ο Γεώργιος και τα τραύματά του θεραπεύτηκαν.

Μόλις είδαν το σημείο αυτό, ο Πρωτολεών, ο Ανατόλιος, ο Πρωτολέων, ο Βίκτωρ, ο Ακίνδυνος, ο Ζωτικός, ο Ζήνωνας, ο Χριστοφόρος, ο Σεβιριανός, ο Θεωνάς, ο Καισάριος και ο Αντώνιος και άλλοι πολλοί, ομολόγησαν την πίστη τους στον Ιησού Χριστό. Το γεγονός αυτόν εξόργισε ακόμη περισσότερο το Διοκλητιανό, ο οποίος και διέταξε να τους θανατώσουν.

Ακολούθως, διέταξε να γεμίσουν ένα λάκκο με νερό και ασβέστη για να ρίξουν μέσα τον Γεώργιο, για τρεις ημέρες και νύκτες, ώστε να διαλυθεί το σώμα του. Όταν παρήλθε το τριήμερο και βρήκαν τον Άγιο Γεώργιο όρθιο μέσα στον ασβέστη

να προσεύχεται, ο λαός άρχισε να φωνάζει ότι «ο Θεός του Γεωργίου είναι μεγάλος».

Ο Διοκλητιανός, εκλαμβάνοντας αυτό το σημείο της Χάρης του Θεού ως μαγικό κόλπο διέταξε να φορέσουν στον Γεώργιο πυρακτωμένα παπούτσια, που είχαν σιδερένια καρφιά και να τον εξαναγκάσουν να περπατήσει.

Επειδή, όμως, η Χάρη συνέχιζε να καλύπτει το σώμα του Αγίου, ο Διοκλητιανός κάλεσε κάποιο μάγο, που τον έλεγαν Αθανάσιο, για να υποτάξει τον Γεώργιο. Ο μάγος έφερε δύο αγγεία τα οποία περιείχαν δηλητήριο. Με τη δύναμη του ονόματος του Ιησού Χριστού ο Γεώργιος ήπιε και τα δύο δηλητήρια χωρίς να πάθει το παραμικρό. Το γεγονός αφόπλισε τον μάγο, ο οποίος και ομολόγησε πίστη στον Θεό του Γεωργίου. Τότε ο Διοκλητιανός διέταξε όπως σκοτώσουν και τον Αθανάσιο.

Ο Διοκλητιανός τόσο εξοργίστηκε που και ακόμη για την ίδια τη γυναίκα του Αλεξάνδρα εξέδωσε διαταγή όπως την φυλακίσουν και την επομένην να την αποκεφαλίσουν, αφού και αυτή, όπως και οι προηγούμενοι, ομολόγησε πίστη στον Ιησού Χριστό. Η Αλεξάνδρα ενώ προσευχόταν στην φυλακή, κοιμήθηκε προτού οι δήμιοι την αποκεφαλίσουν.

Έπειτα, και ενώ ο άγιος Γεώργιος κοιμόταν, είδε στο όνειρό του τον Ιησού Χριστό, ο οποίος τον διαβεβαίωσε ότι θα λάβει το στέφανι του μαρτυρίου και θα αξιωθεί της δόξας του Θεού.

Όταν στη συνέχεια τον έσυραν ενώπιον του Διοκλητιανού, αυτός του πρότεινε να θυσιάσει στο είδωλο του Απόλλωνα, αλλά αντ΄αυτού ο Γεώργιος όταν εισήλθε στο ναό με το σημείο του Σταυρού έριξε το είδωλον κάτω. Τότε ο διώκτης Αυτοκράτορας διέταξε όπως αποκεφαλίσουν τον Γεώργιο. Ήταν τότε Παρασκευή της Διακαινησίμου, 23 Απριλίου του 303.

Το τίμιό του σώμα, μαζί με αυτό της αγίας του μητέρας, η οποία μαρτύρησε την ίδια, μάλλον, ημέρα με αυτόν, παρέλεβε ο Πασικράτης, ένας πιστός συνεργάτης του Γεωργίου, ο οποίος και τα μετέφερε στην Λύδδα της Παλαιστίνης.

Από εκεί, όπως μαρτυρούν πηγές, τα ιερά λείψανα της Αγίας Πολυχρονίας, τα μετέφεραν στη Δύση οι Σταυροφόροι.

Η ανακομιδή των λειψάνων του Αγίου Γεωργίου τιμάται, όπως σημειώσαμε πιο πάνω, στις 3 Νοεμβρίου.